

“Nosaltres no necessitem anar al notari”

Entrevista a José Montilla, Diari ADN, Barcelona, 19 d'octubre de 2006

Jordi Mumbrú

Barcelona

José Montilla sap molt bé que les campanyes electorals són dures. Aquesta, segurament, encara ho és més. Arriba amb la grip i el mocador a la mà. No se'l veu gens nerviós, però només començar l'entrevista agafa un bolígraf que no deixarà fins que s'acabi la trobada. Durant l'entrevista, defensa que ell representa a la “Catalunya real” i demana el vot per evitar “que tornin els que van governar durant 23 anys”.

-¿Molts votants d'esquerres s'han sentit decebuts pel tripartit. Quin missatge els llençaria per contrarestar aquesta opinió?

-Primer, que han de valorar globalment la gestió feta. Hi ha un Estatut perquè hi ha un govern d'esquerres a Madrid. I fets: mestres contractats, personal sanitari contractat, noves escoles, hospitals, quilòmetres de carreteres. Aquesta legislatura ha estat difícil per aquesta ambició que hi havia. I per això aquesta legislatura no arribarà a tenir tres anys. Però s'ha demostrat el que es pot fer.

-Si s'hagués de reeditar el tripartit, garanteix que un Govern d'esquerres ha après d'aquests errors?

-La garantia d'un govern d'esquerres i catalanista la dona el PSC. No esperem reeditar el tripartit, sinó guanyar un marge prou ample com per a governar amb les menys hipoteques possibles, amb estabilitat i que defensi amb fermesa els interessos de Catalunya.

-Moltes enquestes diuen que gran part del cinturó roig no anirà a votar. Cal un debat televisiu en castellà perquè votin?

-Crec que aniria bé en català i en castellà. A casa nostra aniria bé perquè coneguin més elements del que defensem els candidats. A més, si això facilita més participació i implicació en l'autogovern de Catalunya d'una part dels votants, els que sempre han participat menys en les eleccions autonòmiques, millor per al país i per a la seva cohesió. A mi se'm va demanar un debat i jo n'he ofert un en català i un altre en castellà.

-El patriotisme i la llengua segueixen sent el fil conductor de la campanya...

-Que el debat sobre la identitat nacional estigui present és necessari i inevitable. Però que sigui l'element exclusiu de campanya electoral, no. I en el cas nostre no ho és. Nosaltres parlem sobre la Catalunya social, que és la suma del catalanisme polític i la justícia social. Perquè pensem que estem en una nova etapa del nostre país amb l'aprovació de l'Estatut, amb més recursos i més reconeixements de la nostra identitat. I hem de parlar dels seus problemes i de les solucions que tenim.

-Quin és el problema social més important que té Catalunya?

-L'educació. Cal una educació de més qualitat, menys fracàs escolar, un esforç en la formació professional. És la inversió més important que un país com el nostre pot fer pel seu futur.

-Si Mas li treu molts escons, és lícit que vostè governi?

-Hi ha unes regles del joc. El president el nomena el Parlament. Pot pretendre ser president algú que no tingui majoria parlamentària? Quina estabilitat pot garantir? Un president necessita una majoria al Parlament perquè el nomeni i, després, per poder governar. És tan evident que és ridícul que algú ho qüestionari.

-Precisament, l'experiència del tripartit es caracteritza per no tenir aquesta estabilitat que vostè comenta...

Jo no estic dient que les tres formacions s'hagin de tornar a ajuntar. Encara no sabem la correlació de forces. Aspiro a tenir la majoria per governar amb les mínimes hipoteques.

-Té més suport a les files del PSOE o de les del PSC?

A les files del PSOE no sé el suport que tinc. A les del PSC, el tinc pràcticament unànime.

-Zapatero l'ha fet ministre a vostè. Serà capaç de contradir-lo pels interessos de Catalunya, si cal?

-Em va nomenar ministre, però jo sóc el candidat a la presidència de la Generalitat del PSC. M'ha nomenat el PSC. I per tant jo responc davant del partit dels socialistes de Catalunya. I si sóc President, com espero, respondré, davant del poble de Catalunya, exclusivament.

-Què ha après com a ministre que li pugui servir com a experiència per a governar Catalunya?

-He conegut per dins el funcionament de l'Administració de l'Estat. He vist les seves possibilitats però també les seves limitacions. Conec l'Administració amb la que el Govern de Catalunya haurà de negociar moltes coses.

-Dimarts va veure Zapatero. Li va donar algun consell?

-No. Pràcticament ni vam parlar de la campanya.

-Es nega a pactar amb alguna formació?

-Nosaltres hem dit que no pactarem amb el PP. No ho hem fet mai. No necessitem anar al notari. Altres sí, perquè la gent no es creu les seves promeses. Aspirem a guanyar i governar amb els menors condicionaments possibles. És difícil de fer amb un partit que té un programa que està a les antípodes del nostre. CiU ha fet un programa perquè li pugui donar suport el PP.

-Està content del tripartit?

-S'ha fet una bona feina. També s'han comès errors. Primer perquè no hi ha cultura de governs de coalició, segon perquè hi havia partits que no tenien cultura de govern i tercer perquè ens ha tocat una etapa molt singular: governava el PP per majoria absoluta i havíem d'elaborar un nou Estatut, una cosa que Pujol no va gosar fer en 23 anys. Ara no mana el PP per majoria absoluta i no hem de fer un nou Estatut.

• Vostè va arribar a Barcelona quan tenia 16anys, si aleshores li haguessin dit que seria president, què hauria pensat?

En aquell moment no m'ho hauria plantejat, perquè no hi havia democràcia, ni llibertats democràtiques ni nacionals.

• Creu que pot ser president algú que no sigui del Barça?

Crec que per ser president no cal que t'agradi el futbol.

• I cal que el president assumeixi els símbols, com l'himne nacional?

Tothom coneix Els Segadors, no només els candidats. Ara bé, ser del Barça, que t'agradi la botifarra amb seques, ... Cadascú té les seves aficions i gustos.

• Creu que és hora de dir que el Barça o Montserrat no són símbols tan importants?

Son patrimoni de tots els catalans.

• Està preocupat per la integració dels immigrants?

De moment no tenim aquests problemes. Aquí tenim immigració de primera generació, no de segona, com a França.

• Cal que ens passi com a França perquè ens comencem a preocupar?

No. Es tracta d'aplicar polítiques preventives, com no concentrar la immigració en determinats barris. Cal fer la màxima barreja possible i que la immigració que vingui sigui legal, amb drets i deures.

- **En què creu que s'assembla vostè a Pasqual Maragall?**

Compartim un mateix projecte i una visió de la necessitat de reforçar les institucions més properes als ciutadans.

- **Per què creu que Artur Mas va dir en una entrevista aquí que li compraria un cotxe de segona mà?**

Perquè sap que no em dedico a vendre mercaderia avariada. En tot cas, no tinc ni cotxe ni carnet de conduir.

Han participat en aquesta entrevista: Albert Montagut, Carlos Enrique Bayo, Cristina Fallarás, Yolanda Ortiz de Arri, Marta Rodríguez, Miqui Otero, Begoña Gómez y Daniel R. Caruncho.